bringer privat formue, når hun indgår ægteskab. Når en uformuende pige og en uformuende mand, som hidtil begge har ernæret sig selv, gifter sig, vil virkningen af ægteskabet for kvindens vedkommende, for så vidt der kommer børn, blive at hun bliver ude af stand til at erhverve, eller i det mindste, at hendes erhverv indskrænkes til en ren ubetydelighed i sammenligning med mandens. Men hver skulde jo råde over udbyttet af sit erhverv, og da manden er den eneste erhvervende, råder han over *alt* og kvinden, som før ægteskabet var økonomisk uafhængig, må nu pludselig tage alt *af nåde* af sin mand og finde sig i ingen medbestemmelsesret at have over det hjem, hun lever og arbejder i og for. Er det at gjøre kvinden økonomisk uafhængig i ægteskabet, som A. B. W. siger, at hun vil?

Nej, men den økonomiske selvstændighed for kvinden skal — så vidt jeg forstår A. B. W. — nås derved, at hun ligeså vel som manden er *erhvervende*. Er dette *muligt* og *ønskeligt* i et ægteskab, hvor der findes Børn? *Muligt* kan det ikke nægtes, at det er, eftersom det finder meget hyppigt sted i de arbejdende klasser. Men at børnene og hjemmene lider derunder, vil vel ingen nægte? Og er det så, kan dog vel ingen kalde det ønskeligt? Endnu finder det kun sjælden sted i de bedrestillede klasser. Men vilde det da ikke være galt at søge at lede udviklingen i den retning, at hustruerne i disse klasser også forlod hjemmene for at erhverve, i stedet for at søge at forbedre arbejdernes kaar således, at deres hustruer kunde blive ved hjemmet? Jo, sikkert vilde det være galt, og det nytter ikke her at ville gå paa akkord og sige, at den halve del af dagen kan hustruen nok være borte, uden at det skader hjemmet.

Naar en kvinde skal være *moder* på den rette måde, vil dette kræve så at sige alle hendes tanker og al hendes tid. Og det er også en aldeles urimelig tanke, at et menneske skulde have legemlige såvelsom åndelige kræfter til på samme tid at *føde, opamme, opfostre og opdrage en børneflok* og ved siden af have et alvorligt arbejde, som kunde gjøre hende økonomisk uafhængig. Hun kan kun overkomme det ved at overlade sine børn til andre: småfolk måtte sende dem til vuggestuer og asyler, de bedre stillede maatte lade tjenestefolkene passe dem. Og skulde dette være kvindesagens mål: at sætte kvinden i stand til at arbejde omkap med manden, med tilsidesættelse af de pligter, naturen har pålagt hende, så vilde kvindesagens modstandere med sandhed kunne sige, at *kvindesagen var inde i et galt spor*! Men der er sikkert for mange *mødre* i kvindesagens tjeneste, til at den kan få den retning.

Er der da ingen anden vej til at skaffe kvinden en bedre